

Dokąd na wycieczkę? Zaolzie. Pętelka ze Śmiłowic do Ligotki Kameralnej

Data publikacji: 19.10.2024 13:25

Tym razem propozycja krótkiego, 10-kilometrowego spaceru podgóorskimi drogami. Jako, że proponowana trasa stanowi „pętelkę”, to odpowiednia będzie zarówno dla zwolenników dojazdów własnym samochodem, jak i korzystających z transportu publicznego. Jako, że proponowana trasa wiedzie w sporej części nieznakowanymi drogami leśnymi, to warto przed wyruszeniem na tę wycieczkę pobrać sobie na tablet lub smartfon działające bez konieczności ciągłego dostępu do internetu mapy.cz na naniesioną trasą wędrówki.

Zaolzie. Pętelka ze Śmiłowic do Ligotki Kameralnej. mat.pras/OX.PL

[Trasa](#) rozpoczyna się w centrum Śmiłowic. Dojechać tu można pociągiem z Czeskiego Cieszyna do Trzycieża, a następnie autobusem do Śmiłowic. Można też przyjechać własnym samochodem i zaparkować na niewielkim parkingu w okolicy centrum Śmiłowic.

Z centrum ruszamy kierując się znakami niebieskiego szlaku turystycznego w stronę Trzycieża. Opuszczamy go jednak już po 150 metrach. Skręcamy w lewo, w stronę gór, a konkretnie Goduli. Po 1,4 km na skrzyżowaniu leśnych dróg skręcamy w lewo, a po kolejnych 750 metrach w prawo. Od tego miejsca czeka nas 3,2 km wędrówki na wprost leśną drogą prowadzącą zboczem Goduli. Biegająca w większości lasem trasa jest idealna na letnie upały, jednak i jesienią ma swoje uroki – piękny, różnokolorowy las, a jako, że nie prowadzi tędy szlak turystyczny, jest większa szansa na znalezienie grzybów. Raz po raz na prawo wyłaniają się dalekie widoki.

Po wspomnianych 3,2 km od ostatniego skrzyżowania, na którym skręcaliśmy, tuż przed samą Ligotką Kameralną, gdy widzimy już neogotycki Kościół Rzymskokatolicki Serca Pana Jezusa z 1886 roku, skręcamy w prawo, w dół.

W Ligotce Kameralnej, jak w większości miejscowości na Śląsku Cieszyńskim, są dwa kościoły: katolicki i ewangelicki. Jednak bardziej charakterystyczny jest ten młodszy, katolicki z 1886 r. roku ze względu na ciekawą architekturę. Ewangelicki kościół poszczycić się może długą historią sięgającą 1782 roku. Ligotka Kameralna była bowiem wsią w większości ewangelicką (jak podaje portal Fotopolska: W 1890 r. w Ligotce Kameralnej żyło 982 ewangelików i 131 katolików). Jednak, na co zwraca uwagę wspomniany portal, „do miejscowości tej przyjeżdżali kuracjusze z Wiednia czy Krakowa, którzy na ogół byli katolikami. Głównym pomysłodawcą budowy kościoła był ks. proboszcz Alojzy Oreł z parafii gnojnickiej. Projekt architektoniczny przygotował Max Schweda z Wiednia – syn Josefa Schwedy – budowniczego z Cieszyna”. Z budową uwinęto się w cztery lata. Kościół jest tak charakterystyczny dzięki budulcowi, z jakiego go wzniesiono – miejscowego piaskowca godulskiego wydobywanego w pobliskim kamieniołomie. Jedyne portal wejściowy wykonano z kamienia wydobytego w Wędryni, stąd odcina się od reszty budowli jasnożółtym kolorem. Ciekawostką może być również fakt, że Kościół stanął w miejscu, gdzie dawniej znajdowała się arcyksiążęca gospoda.

Podczas konsekracji kościoła, która odbyła się w niedzielę 1 sierpnia 1886 – jak odnotowała „Gwiazdka Cieszyńska” – „było najprzód kazanie polskie powiedziane przez ks. proboszcza Dominika Orła, które widocznie wzruszyło tysiące słuchaczy; potem nastąpiło kazanie niemieckie ks. misjonarza P. Eberhard. Po konsekracji odbyła się suma w poświęconym kościele, którą celebrował Przew. ks. prałat Matzke z Krakowa z liczną asystencją. Po zakończeniu tak uroczystego nabożeństwa udano się do Gnojnika na plebanię, w której był przygotowany obiad dla przybyłych gości. Podczas obiadu wznoszono zajmujące toasty, pierwszy od wielce zasłużonego ks. proboszcza Alojzego Orła na cześć Ojca św. Leona XIII, księcia biskupa Roberta i sufragana biskupa Franciszka Śniegonia; drugi na cześć Najj. cesarza Franciszka Józefa itd. Wielkie zasługi zjednał sobie ks. proboszcz Alojzy Oreł o podźwignięciu ducha religijnego w swojej okolicy; niech mu Bóg zapłaci stokrotnie za jego niestrudzone prace.”.

Minąwszy kościół, przy którym spotykamy znaki żółtego szlaku turystycznego, skręcamy w prawo, w dół. Po chwili znajdujemy się w centrum Ligotki Kameralnej. Skręcamy znów w prawo, w dół, by po 30 metrach wędrówki

chodnikiem wzdłuż głównej drogi przez Ligotkę skrócić w prawo, w ścieżkę dla pieszych pomiędzy płotami będącą skrótem do drogi, którą będziemy kontynuować nasz spacer. Kolejne 1,9 km idziemy drogą równoległą do stokówki, którą szliśmy do Ligotki, po czym na rozdrożu skręcamy w lewo. Po 1,2 km spotykamy znaki niebieskiego szlaku turystycznego. Skręcamy w prawo i po 600 metrach jesteśmy w centrum Śmiłowic, skąd wychodziliśmy. Za nami niespełna 10 km spaceru w większości asfaltowymi, po części zaś kamienistymi leśnymi drogami. Trasę wycieczki naniesioną na mapy.cz znajdziemy [tutaj](#).

(indi)